

II. Redaktionernas reaktioner

Det är enskilda människor som drabbas av trakasserier, hot och hat. Den kategori människor som behandlas här, de som befinner sig i en medial offentlighet, har till skillnad från bloggare och privatpersoner en arbetsplats som hjälper dem att hantera problemen. Exempelvis svenska Utgivarna har gjort två undersökningar om hur redaktionerna behandlar hoten, som i sig kan vara allt från otrevliga mejl till bombhot. Utgivarnas VD Per-Anders Broberg skriver om dem.

I flera nordiska länder har journalistförbunden gjort undersökningar bland sina medlemmar för att kartlägga både hur vanligt det är med trakasserier och hot, och vilken form dessa har. Dr. Polit. Ragnhild Mølster gör en jämförelse mellan dessa studier. Något mer omfattande än kartläggningarna, men på samma tema, är ett forskningsprojekt om journalisternas upplevelser. Docent Monica Löfgren Nilsson redovisar de huvudsakliga resultaten från detta. Mer än en tredjedel av journalisterna i de nordiska länderna har varit utsatta det senaste året.

Mediernas kommentarsfält har ibland liknats vid kloaker. De allra flesta kommentarsfält modereras idag, stundom hårt. En del artiklar kan inte kommenteras, då man vet att det kommer att gå överstyr. En tidning som VG hanterar tio miljoner inlägg varje år. Det finns således ett stort intresse från allmänheten – eller åtminstone delar av allmänheten – att delta och diskutera. Men från redaktionellt håll är intresset betydligt svagare. Kjersti Løken Stavrum som är generalsekreterare i Norsk Presseforbund diskuterar redaktioners strategier för att hantera kommentarsfälten.

Sammantaget är artiklarna exempel på hur diskussionen i branschen ser ut, avseende trakasserier och hot. Det är en viktig fråga som ligger högt på dagordningen hos både utgivare och anställda. Åtgärder diskuteras, men allt som handlar om att strypa yttrandefriheten är självklart problematiskt. Det finns inga enkla lösningar.

